

GŁOS NARODU

**REDAKCJA
i ADMINISTRACJA**
Kraków,
ul. św. Krzyża L. 11

TELEFONY:
Redakcja . . . 101-90.
Administracja . 133-44.

Konto P. K. O. 415.730
Kraków Nr.

Przedpłata wynosi:

Miesięcznie

W Krakowie

z odnośnieniem bez odnośnienia
5- zł. 4-50 zł.

**Na całym obszarze Państwa polsk.
z przesyłką pocztową**

5- zł.

Zagranicą

8- zł.

Redakcja niezamówionych artykułów nie zwraca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje. Za każdą zmianę adresu 50 gr. Redakcja przyjmuje strony od godz. 11 do 19.

Rok XLIV

Kraków, czwartek, dnia 30 września 1937 r.

Nr 269

Przegrupowania stronnictw

Warszawa, 29. 9. (Tel. wł.). Życie polityczne w kraju po przerwie letniej, ożywia się coraz bardziej. Poszczególne ugrupowania polityczne wzmagają swoją działalność. W związku z tym krąży cała masa pogłosek, na temat rzekomo zasadniczych przegrupowań.

Na czoło zainteresowań wysuwa się w chwili obecnej kwestia montowania „Frontu Morges“, konkretniej: unifikacji Ch. D. z N. P. R. Ostatnio rozszła się pogłoska, jakoby na czele nowego ugrupowania politycznego miał stanąć gen. Józef Haller.

Kursują pogłoski — zdaje się bezpodstawne — że konsolidacja tak pojętego „centrum katolickiego“ wprowadza pewne zamieszanie w łonie Stronnictwa Narodowego. I tak z kół Chrześcijańskiej Demokracji w Bydgoszczy donoszą, jakoby część członków Stronnictwa Narodowego w Bydgoszczy nie mogąc uzyskać zgody władz Stronnictwa na wejście do „Frontu Morges“, miała zamiar wystąpić ze Stronnictwa Narodowego.

Rozeszły się również nieprawdopodobne pogłoski o pewnych zmianach we władzach naczelnych Stronnictwa Narodowego. Prze-

wagę miała obecnie zdobyć grupa t. zw. profesorska, której przewodził prof. Rybarski, a która ma dążyć do porozumienia z... O. Z. N.! W związku z tymi tendencjami miały jakoby być zerwane rozmowy prowadzone przez Stronnictwo Narodowe z grupą O. N. R. skupioną dokoła „ABC“, a przeciwną rozmowom z O. Z. N.

UWAGA REDAKCJI: Wiadomość o rzekomej dążności prof. Rybarskiego do porozumienia z O. Z. N. jest wręcz fantastyczną i wygląda na jakąś złośliwość.

Włochy i Niemcy przeciwko czerwonej Rosji Doniosłe przemówienia Hitlera i Mussoliniego

Berlin, 29. 9. (PAT). Berlin obchodził wczoraj święto państwowe, proklamowane z powodu pobytu Mussoliniego.

Wszystkie ulice Berlina i place, prowadzące w kierunku Maifeld zaroily się w godzinach popołudniowych od tłumów, spieszących na wielką manifestację wieczorną.

Manifestację otworzył krótkim przemówieniem minister propagandy dr Goebbels, wskazując z dumą na udział trzech milionów berlińczyków w święcie oraz wzywając do wysłuchania mów Hitlera i Mussoliniego.

Obaj mężowie stanu przemawiali z dużą energią. Mowy przerywane były długimi i ciągłymi owacjami tłumów. Duce przemawiał po niemiecku poprawnym językiem.

Na zakończenie chór setek tysięcy osób odpiewał hymn włoski oraz hymny niemieckie.

Pierwszy przemawiał kanclerz Hitler, który na wstępie podniósł wielkość Mussoliniego i Włoch oraz doniosłość odbywającej się uroczystości. Następnie przeprowadził porównanie między rewolucją faszystowską i narodowo-socjalistyczną Hitler oświadczył: „Siła tych dwóch państw tworzy dziś najmocniejszą gwarancję utrzymania tej Europy, która ma jeszcze poczucie swej misji kulturalnej i nie jest skłonna zapaść się w otchłań rozprzeżenia skutkiem działania czynników desktrukcyjnych. Wszysey bowiem, zarówno zebrani w tym miejscu, jak i słuchający tych słów na całym świecie, musicie uznać, że dwa ustroje nacjonalistyczne pełne poczucia swej wielkości, znalazły ku sobie drogę i stoją przy sobie, podczas gdy równocześnie idee demokratyczno-marksistowskiej międzynarodówki wykazały się mogą wszędzie tylko demonstracją niepowścią i rozdzielenia. Każda jednak próba, zmierzająca do rozbitcia lub rozwiązania takiej wspólnoty narodów przez wygrywanie jednej strony przeciw drugiej, przez sianie podejrzeń, bądź też przez podsuszanie im nieistniejących w istocie celów, spali na panewce zarówno wobec pragnienia tych 115 milionów, które tworzą tę manifestację wspólnoty, jak i zwłaszcza wobec woli dwóch mężów, którzy przed wami stoją i do was przemawiają.

Mussolini stwierdził przede wszystkim, że wizyta jego oznacza ważny punkt w życiu obu narodów i że oś Rzym—Berlin nie jest skierowana przeciw innym państwom, a ma na celu jedynie pokój.

Narodowy socjalizm i faszyzm — mówił Mussolini — mają nie tylko wszędzie tego samego wroga, służącego temu samemu panu. Trzeciej Międzynarodówce, lecz mają również wspólne zapatrywanie na życie i na historię, oba wierzą w wolę, jako siłę decydującą w życiu narodów, jako w tworzącą siłę historii, i odrzucają doktryny t. zw. historycznego materializmu wraz z jego poli-

tycznymi i filozoficznymi wytworami ubocznymi.

Ani w Niemczech ani we Włoszech nie ma dyktatur, lecz istnieją siły i organizacje, służące narodowi. Żaden rząd w żadnej części świata nie posiada w tym stopniu poparcia narodu, jak rządy Niemiec i Włoch. Wspólnota ideowa Niemiec i Włoch znalazła swój wyraz w walce przeciw bolszewizmowi, tej nowoczesnej formie najmroczniejszej bizantyjskiej tyranii, temu niesłychanemu wyzyskowi, łatwości mas, temu rządowi głodu, krwi i niewoli. Tę formę ludzkiego zwyrodnienia, żyjącą kłamstwem, zwalczał faszyzm po wojnie ze skrajną energią. Zwalczał ją słowem i bronią, gdyż gdzie nie wystarcza słowo a wymagają tego groźące okoliczności, chwycić trzeba za broń. Tak też uczyniliśmy i w Hiszpanii, gdzie padły tysiące włoskich faszystowskich wolontariuszy dla ratowania europejskiej kultury, tej kultury, która doczekać się może jeszcze odrodzenia, jeżeli odwróci się od fałszywych bogów z Genewy i Moskwy i zwróci się do słonecznych praw naszej rewolucji.

Na zakończenie Mussolini podkreślił wspólnotę Niemiec i Włoch w walce o wytknięte cele.

Hasło moralnej krucjaty przeciwko Moskwie

Berlin, 29. 9. (PAT). Mowy wygłoszone wczoraj przez Mussoliniego i Hitlera stanowią niewątpliwie jedno z największych wydarzeń politycznych doby ostatniej. Sam fakt wyrażenia chociaż w różnej nieco formie pokrywających się całkowicie idei nie pozostanie bez konsekwencji na dalszy rozwój wypadków w Europie.

Wczorajsza jedyna w swoim rodzaju manifestacja dowodzi, że Rzesza i Włochy two-

czą obecnie front oparty na przesłankach ideowych raczej niż politycznych. Powstał on, jak sam Mussolini przyznał, pod naporem zewnętrznym a wówczas znalazł się i wspólny język. Patrząc z Berlina cele tego frontu są jasno skryształizowane i polegają na zdecydowanym dążeniu obu państw do eliminacji wpływów Moskwy na politykę europejską nawet w zagadnieniu Austrii — tak dla obu stron ważnym — musiała między obu mężami stanu chociaż bez rozgłosu powstać platforma porozumienia. Opowiedzenie się dziś w tak wyraźnych słowach przez Mussoliniego przeciwko międzynarodowemu bolszewizmowi zbiega się całkowicie z ostrym tonem wystąpienia kanclerza w Norymberdze. Obaj oni rzucają w swych mowach hasło moralnej krucjaty przeciwko Moskwie dzisiejszej, zastrzegając przy tym wyraźnie, iż nie pragną tworzyć bloku przeciw Europie, lecz pierwszą ogólną w jańcu obu państw, które pragną współpracy dla ratowania kultury europejskiej. Jako ciekawy szczegół z mowy Mussoliniego zwrócił tu powszechną uwagę ustęp, w którym Mussolini otwarcie powiedział o tysiącach włoskich ochotników, którzy walczą w Hiszpanii, gdyż „groźące okoliczności wymagały chwycenia za broń“.

Mussolini opuścił Niemcy

Berlin, 29. 9. (PAT). Dziś w ostatnim dniu pobytu w Niemczech Mussolini przyjął defiladę wojskową. Po defiladzie kanclerz Hitler wydał na cześć gościa włoskiego śniadanie.

O godz. 15.43 Mussolini opuścił Berlin, udając się w drogę powrotną tym samym pociągiem, którym przybył z Włoch. Na dworcu szefa rządu włoskiego żegnał kanclerz Hitler.

Jak powinni być interesanci przyjmowani przez starostów

Warszawa, 29. 9. (PAT). Premier Składkowski stwierdził, że zarządzenia jego w sprawie przyjmowania interesantów przez starostów oraz w sprawie stosunku urzędników do ludności — nie są należyście przestrzegane.

Na skutek tego p. premier wydał nowe zarządzenie, w którym zaleca wszystkim wojewodom sprawdzanie, czy starostowie i urzędnicy stosują się do dyrektyw o przyjmowaniu interesantów, oraz kontrolowanie, czy treść zarządzeń tych jest umieszczona na widocznym miejscu w lokalach starostw, urzędów gminnych i posterunków policji.

Jednocześnie ostrzega, że winni nie stosowania się do zarządzeń o przyjmowaniu interesantów będą niezwłocznie pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

Przypomnieć należy, że zarządzenia, o których wyżej mowa wydane były w sierpniu i październiku 1926 r. Zarządzenia te zawierają następujące podstawowe zalecenia:

1) Przyjmowanie i załatwianie interesantów ma się odbywać z reguły we wszystkie dni urzędowe w godzinach od 10 do 12.

2) Forma załatwiania interesantów ma być konkretna i kompetentna, a więc za-

łatwiający musi być do tego uprawniony, czy z racji zajmowanego stanowiska, czy też z tytułu delegacji. Przedłużenie poza godziny obowiązkowe przyjmowania i załatwiania interesantów zależne winno być od ilości zgłaszających się, jak również i czasu koniecznego do ich załatwienia.

3) W każdym starostwie w pobliżu wejścia należy urządzić możliwie duży pokój z ławami do siedzenia. Do tego pokoju, począwszy od godziny 9 rano ma wstęp każdy obywatel Rzeczypospolitej, chcący osobiście przedstawić jakąkolwiek sprawę staroście. Wózny, który by się ośmielił nie wpuścić kogokolwiek lub nie wskazać drogi do pokoju przyjęć ma być natychmiast wydalony ze służby.

4) Interesanci winni być traktowani bezwzględnie sprawiedliwie i bez czynienia jakichkolwiek wyjątków bez względu na pochodzenie, wyznanie i stanowisko społeczne interesanta.

5) Każdy obywatel Rzeczypospolitej, który w przeciągu 3 dni nie będzie przyjęty przez starostę upoważniony jest wprost na ręce ministra spr. wewnętrznych wnieść zażalenie czy to w drodze listownej, czy telegraficznej.

Kto wygrał milion zł.?

Warszawa, 29. 9. (Tel. wł.). Dziś w 18 dniu 39 Polskiej Państwowej Loterii Klasowej większe wygrane padły na numery losów w 1 i 2 ciągnięciu:

1.000.000 zł. — 6424.
20.000 zł. — 65318.
30.000 zł. — 417.
10.000 zł. — 116152, 144121.
5.000 zł. — 4019, 34698, 45909, 63133, 128851.

2.000 zł. — 11493, 18204, 21486, 40165, 40262 52232, 74914, 75506, 92581, 123098, 122568, 127816, 133762, 135693, 142413, 150506, 153348, 171884, 184169.

Stanowisko Str. Ludowego wobec P. P. S.

Warszawa, 29. 9. (Tel. wł.). W najbliższym numerze „Zielonego Sztandaru“, organu oficjalnego Stronnictwa Ludowego, który ukaże się w nadchodzącą niedzielę, opublikowany ma zostać artykuł, wyjaśniający zasadnicze stanowisko Stronnictwa Ludowego w stosunku do innych stronnictw politycznych.

Artykuł ten przede wszystkim mówi o ustosunkowaniu się Stronnictwa Ludowego do P. P. S. Artykuł ma zawierać akcenty sympatii wobec P. P. S., jednakże obok tego kategorię zastrzeżenia przeciwko utworzeniu wspólnego frontu z PPS. Autor artykułu twierdzi mianowicie, że Stronnictwo Ludowe ma swoje wytknięte cele i chce samodzielnie decydować o swej polityce.

Związek Dziennikarzy potępia akty terroru

Warszawa, 29. 9. (PAT). Wydział wykładowczy Związku Dziennikarzy R. P. na posiedzeniu odbytym dnia 29 bm. jednomyślnie potępił akty terroru w stosunkach prasowych. Wydział wykonawczy ZDRP, który w ostatnich czasach wspólnie z Polskim Związkiem Wydawców Dzienników i Czasopism podjął inicjatywę przestrzegania zasad etyki pomiędzy pismami stwierdza z zadowoleniem, że w konkretnym wypadku cała prasa bez różnicy kierunków politycznych jednomyślnie potępiła metody gwałtu fizycznego.

LEGITYMACJE AKADEMICKIE PRZEDŁUŻONE.

Warszawa, 29. 9. (PAT). Ministerstwo W. R. i O. P. powiadomiło szkoły akademickie, że ministerstwo komunikacji przedłużyło do końca października r. b. ważność legitymacyj szkolnych wydanych studentom szkół wyższych z ważnością do 30 września r. b.

Młodzież ludowa u socjalistów

Pisaliśmy onegdaj o niebezpiecznych przejawach w ruchu młodzieży wiejskiej, której najświeższym reprezentantem jest „Związek Młodej Polski“ z O. Z. N. Nie trzeba jednak pomijać młodzieży wiejskiej i jej organizacji. Kto wie, czy nie na tym odcinku niebezpieczniejsze wieją wiatry... Kto wie, czy problem „przyszłej Polski“, jej duchowej kultury, nie rozstrzygnie się właśnie na odcinku wsi, t. j. jej młodzieży... Polska jest krajem rolniczym. Ludność rolnicza wypełnia 72% ogółu obywateli. Trudno stad nie wyciągnąć wniosku, że kierunek młodego pokolenia wsi będzie miał bardzo ważne, jeśli nie decydujące, znaczenie na przyszłość.

CO JEST NIEBEZPIECZNIEJSZE?

A dzieje się na tym odcinku nie ślono. Organizacje młodzieży wiejskiej, które wywierają największy wpływ na młode umysły wsi, nie tylko odznaczają się skrajnym radykalizmem społeczno-gospodarczym, ale jeszcze ujawniają bardzo niebezpieczne tendencje ideowo-kulturalne... Radykalizm społeczno-gospodarczy nie stanowi największego niebezpieczeństwa dla społeczeństwa, o ile nie jest marksizmem. — Zetknięcie z życiem sprowadza go na poziom zdrowego reformizmu. Ale niebezpieczniejszy jest drugi objaw: człowiek wychowany w pewnej ideologii moralno-kulturalnej zwyczajnie na całe życie zachowuje przywiązanie do swoich młodzieńczych ideałów.

To właśnie jest najniebezpieczniejsze w t. zw. ruchu młodo-wiejskim: — pewne objawy jego kulturalno-moralnej i wychowawczej działalności.

„WICIOWCY“ NA ZJEŹDZIE SOCJALISTYCZNYM.

Odbił się w Warszawie zjazd socjalistycznej młodzieży. Nie będziemy tu rozstrzygać sporu, który pewnie dzienniki toczą o to, czy zjazd się udał, czy też nie. Jest to moment drugorzędny... Choćby się bowiem warszawski zjazd nie udał socjalistom, to wiemy, że się im udać bardzo wiele innych rzeczy, wobec których jakiś zjazd jest drobnostką.

Ale na uwagę zasługują, że w tym zjeździe oficjalny udział brała młodzież z organizacji młodo-wiejskiej „Wici“.

Prasa donosi, że z ramienia „Wici“ przemawiał pewien delegat, że ten delegat „Wici“ przemówienie swoje zakończył o krzykiem na cześć „rządu chłopsko-robotniczego“, że — dalej — na tym zjeździe wznosiło okrzyki na cześć „czerwonej Hiszpanii“, że defilujące oddziały socjalistycznej młodzieży kroczyły podniosłszy zaciśnięte kufaki do góry, że widowiskową część zjazdu zakończono symbolicznym żywym obrazem, w którym socjalistyczna grupa młodzieży podawała dłoń młodzieży ludowej.

Miało to oznaczać dokładne zbratanie młodzieży socjalistycznej z „młodzieżą ludową“.

ZA LAT DZIESIĘĆ.

Nie mamy zamiaru przeceniania tego wydarzenia. Ani „Wici“ nie reprezentują całej młodej wsi, ani nawet w ich własnej organizacji socjalizm nie ma tak gorących sympatyków, jakimi byli członkowie owej delegacji na zjazd socjalistyczny. Ale też nie należy nie doceniać tego faktu... Poważna bądź co bądź i wpływowa organizacja młodzieży wiejskiej manifestuje na rzecz

socjalizmu i brata się z organizacją wyznającą marksizm.

Organizację „Wici“ uważamy za niebezpieczną; bo w gruncie rzeczy natychmiast do swej działalności czerpie z socjalistycznej doktryny i z socjalistycznego ruchu. Czy więc nie należy się lękać, że — w razie utrzymania się obecnego stanu rzeczy — wieś polska za lat dziesięć stanie się „curiosum“, którego nie ma nigdzie w Europie: wsią czerwoną, wsią socjalistyczną?

SPRAWA „PRZODOWNIKÓW“ NA WSI.

Ale dość tego „leknięcia się“... I dość negacji! Trzeba pracy „wiciowców“ przeciwstawić pozytywną pracę.

Pewną sensację na tym odcinku stano-

wi wiadomość, że „Wiciom“ ma się przeciwstawić „Związek Młodej Polski“ p. p. Koca i Bol. Piaseckiego, a to za pośrednictwem t. zw. „Młodzieży Ludowej“ p. Polakiewicza, która zdołała dla siebie pozyskać i która ma wejść do „Z. M. P.“. Nie mamy żadnego zaufania do tej „pracy“. „Młodzież Ludowa“ zbyt długo wychowywała się w ideologii niekatolickiej, by w przeciągu jednego dnia mogła — o ileby oczywiście chciała — wykonać duchowy zakręt o 180°, którego tu potrzeba.

Liczyć musimy tylko na nasze „Katolickie Stowarzyszenia Młodzieży“. Ale trzeba je nastawić odpowiednio.

Niech to nie będzie nastawienie do walki z „Wiciami“. Tylko pozytywne nastawienie na potrzeby wsi.

„Wici“ stworzyły pewien system wychowawczy. Kulminuje on w postulatcie służby społecznej... „Wici“ pracują nie nad tym, by chłopaka wiejskiego wychować w nowych zasadach etyki indywidualnej, ale w społecznej. Zmierzają do tego, by „wiciowiec“ był członkiem gromady, by z nią czuł i by o jej prawa walczył. Duch tej walki jest zły. Ale zasada jest słuszną. Wieś stoi przed nowym jutrem. Potrzebuje przewodników, lub: przodowników, jak się na wsi mówi.

Nastawienie K. S. M. na tę potrzebę sprawi, że wpływ „Wici“ z czasem zmaleje, aż zniknie. To, co nas dziś niepokoi, przepadnie, jak zły sen... Ale pod warunkiem, że wyciągniemy właściwe wnioski z wydarzenia, o których z łękiem mówimy. J. P.

JUŻ JUTRO

ukazą się książeczki oszczędnościowe premiowane P K O — V serii

wkładka miesięczna zł 5.—

po 14 miesiącach kapitał zł 600.—

co 3 miesiące losowanie liczących premii od 50 do 500 zł

KAŻDY URZĄD POCZTOWY JEST ZBIORNICĄ P K O

Przegląd prasy...

Więcej niż duma

Rządowy „Express Poranny“ skarży się we wstępnym artykule, że Polakom brak — dumy! Albowiem

„W okresie, kiedy Polacy w Niemczech podlegają uciskowi, kiedy wolne miasto Gdańsk szykanuje Polaków, kiedy „gauliter“ śląski, Wagner, grozi Polsce i Polakom, kiedy w Poznańskim i na Pomorzu obywatele polscy narodowości niemieckiej demonstracyjnie posługują się językiem niemieckim nawet w polskich urzędach i instytucjach, w tym okresie Polacy chętnie mówią z Niemcami, znającymi język polski, po niemiecku, kupują prasę niemiecką, ogłaszają się w niemieckich pismach...

Agresywność niemiecka nawet na terytorium Rzeczypospolitej nie spotyka się z należytych odporem polskiego społeczeństwa, które z poczciwą dobrocią, lekkomyślnością czy naiwnością nie dopuszcza do solidarnego potraktowania nieuzasadnionych roszczeń“.

Ten patetyczny wywód jest bardzo nie na miejscu. Nie o obrazę naszej dumy chodzi, nie tylko o szykanowanie Polaków przez władze w Gdańsku! Chodzi o coś więcej. Ale organom uwielbiającym politykę min. Becka jest trudno wykształcić to słowo z siebie! Dlatego mówią o urażeniu naszej — dumy!

O czym płk. Koc mówił z P. Prezydentem?

P. płk. Koc był ostatnio przyjęty przez P. Prezydenta Rzplitej. W tej sprawie wileńskie „Słowo“ pisze:

„W kołach politycznych twierdzą, iż wizyta płk. Koca na Zamku nie miała wyłącznie celów informacyjnych. Wprawdzie zwracała uwagę na to, iż jest to dotychczas druga wizyta płk. Koca na Zamku od czasu ogłoszenia deklaracji lutowej a więc, że tym samym płk. Koc musiał

nadać tej rozmowie charakter sprawozdawczy, ale z drugiej strony istnieje w kołach politycznych przekonanie, że płk. Koc poruszył także zagadnienia, związane z przyszłymi pracami Ozonu.“

Szczególnie miał położyć nacisk na konieczność scharmonizowania polityki rządu z pracami Ozonu, podkreślając istniejącą dziś rozbieżność. Płk. Koc miał wskazać na to, że zgłoszone akcesy niektórych członków rządu powinny to zadanie ułatwić“.

P. P. S. i demokracja

„Dziennik Bydgoski“ zajmuje się obecną ruchliwością P. P. S. i porównuje z nią przeszłość tej „demokratycznej“ partii, która ma na sumieniu m. in. rzeź ułanów w roku 1923 i poparcie przewrotu majowego przy pomocy związku kolejarzy.

„Dziś „Polska“ Partia Socjalistyczna — pisze „Dziennik Bydgoski“ — chciałaby przodować czołowi, walczącemu o demokrację. Ale w przeszłości zadawała demokracji gwałt za gwałtem. Rządowi parlamentarnej większości przeciwstawiała się strajkami politycznymi i awanturami w Sejmie, jeden z rządów Witosza obalila wspomnianymi wyżej wypadkami krakowskimi, ostatniemu podstawiła nogę przewrotem majowym, który — jak to później przypomnieli Piłsudskiemu, choć zdyskontować swoje „zasługi“ — nie byłby się udał bez czynnej pomocy czerwonych kolejarzy“.

Korporacjonizm i sprawa żydowska

Zainteresowanie III Studium Katolickim nie ustaje. Ostatnio dwa pisma zajęły się referatami tegoż Studium na temat korporacjonizmu... „A. B. C.“ atakuje korporacjonizm, i oświadcza, że w „polskich“ warunkach byłby „szkodliwy“, ponieważ nie można wierzyć w szczerą współpracę kapi-

talistów z robotnikami, a nadto nie wiadomo, co zrobić z żydami.

„Uzdrowić życie — kończy „A. B. C.“ — to przede wszystkim samych katolików nauczyć, aby „woje czyny łączyli z wyjątkową teorią, o czym na próżno przypominają im wszystkie encykliki. I w życiu gospodarczym izolować żydów, bo oni jedynych uczą wyzysku, drugich klasowej niewiasty“.

Szczerą współpracą przedsiębiorców z robotnikami nie jest fikcją. Istnieje już dziś w różnych formach i organizacjach. Korporacjonizm polega m. in. na tym, że tej współpracy nadaje cechy trwałości, przemierzając dla niej osobne instytucje prawne, korporacje.

Co do żydów, to, jeśli korporacje mają objąć całe życie gospodarcze, muszą do nich wejść i żydzi. Inaczej korporacje nie miałyby sensu; nie należy zapominać, że korporacje są instytucjami prawa publicznego. Pozostaje oczywiście do wyjaśnienia, jak żywił żydowski ujęć w korporacjach, by stopień jego szkodliwą działalność... Zresztą żydzi już dziś należą do podobnych instytucji, — do izb zawodowych. Tylko dziś ich nie zawsze zwracają należyta uwagę na ich rolę w Izbach i w życiu gospodarczym.

Polscy inżynierowie o korporacjach

„Dziennik Poznański“, podnosząc wielkie walory III Studium Katolickiego; zwraca szczególną uwagę na referaty o korporacjonizmie i pisze:

„Myślby się ten, kto by sądził, że korporacjonizm ogranicza się do zakrycia i konfesjonali(?) Oto zjazd inżynierów polskich we Lwowie postawił w swym programie również i dyskusję na temat oparcia tworzącego się polskiego przemysłu na podstawach korporacyjnych. Korporacja stanowi, która by objęła dyrektorów, inżynierów, majstrów i robotników, jako przeciwstawienie do podziału według socjalistycznej recepty walki klas — była przedmiotem rozważań.“

By móc dyskutować o korporacjonizmie — trzeba go poznać. I to jest dziś pilny postulat, który stoi przed inteligencją polską zarówno w sferach naukowych, przemysłowych, ziemiańskich, kupieckich, czy szkolnych. Trzeba ten program ustrojowy przemyśleć i przedyskutować na zebraniach wszystkich społecznych organizacji, by go przyjęte lub odrzuć i by przede wszystkim twórczo rozbudować“.

z prasy zagranicznej

Sprawa jugosłowiańskiego konkordatu

Polofobiczny dziennik „Prager Presse“ zamieszcza artykuł na temat jugosłowiańskiego konkordatu.

Na podkreślenie zasługuje — czytamy — mądra polityka rządu belgradzkiego, który dając do przewyższenia przeszkód piętrzących się przy wprowadzaniu w życie konkordatu odwołał się do najpewniejszego sprzymierzenia, jakim jest wpływ czasu. Środek ten, tak jak zwykle, okazał się i tym razem niezawodny. Jeszcze przed paru tygodniami mocno wzburzone fale namiętności z czasem powoli się wyrównały i uspokoiły umysły.

Znamienny jest głos oficjalnego dziennika rządowego „Samouprawa“, który konstatuje wyraźne uspokojenie: a idzie

tak daleko, że przewiduje nawet rychłe CAŁKOWITE ZLIKWIDOWANIE FATALNEGO KONFLIKTU

między rządem i kościołem prawosławnym.

Byłoby jednak niesłuszne, gdybyśmy to wyraźnie postępujące uspokojenie zechcieli kłasić tylko na karb czasu. Ogromnie pozytywną rolę odegrało w tej sprawie, mądre, ostrożne i pełne umiaru stanowisko władz rządowych. Jest przecież dobrze wiadome, że wszyscy przeciwnicy rządu, zarówno z prawa, jak i z lewa, usiłowali przy sposobności konfliktu upiec swoją pieczę i od samego początku skwapliwie stanęli po stronie władz kościelnych. Ci demago-

dzy polityczni robili, co tylko mogli, aby ten

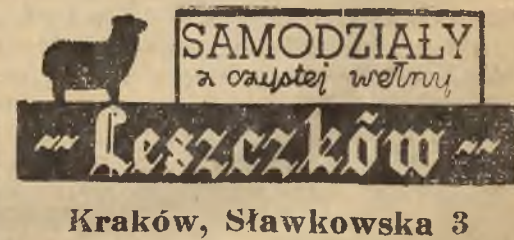
RELIGIJNY KONFLIKT PRZEKSZTAŁCIĆ W POLITYCZNY.

Ale rząd nie dał się wciągnąć w te pułapki i nie pozwolił na przekształcenie sporu w konflikt polityczny.

Natomiast rząd podkreślał stale z naciskiem swoją niezmienną wolę porozumienia się z kościołem prawosławnym. Sfery rządowe wyrażały stałą gotowość uwzględnienia postulatów wyznania prawosławnego z tym tylko zastrzeżeniem, że rząd musi się troszczyć o ogół ludności i o wszystkie dzielnice. Od cerkwi prawosławnej domagano się uznania tego właśnie zdecydowa-

nego stanowiska rządu.

Rząd więc nie przyjął rzuconej mu rękawicy. Odwrotnie, dbał skrupulatnie o to, aby ani na jeden moment nie zatrzeć przeprowadzonej przez siebie linii demarkacyj-

Kraków, Sławkowska 3

Komornik Sądu Grodzkiego w Oświęcimiu ul. Marsz. Śmigłego Rydza 9. Sygnatura: Km. 37/37, 115/37 i łączne. Sygn. E. 12/37 i 28/37.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Oświęcimiu, Feliks Winkler, mający kancelarię w Oświęcimiu, ul. Marsz. Śmigłego Rydza nr 9 na podstawie art. 676 i 679 kpc. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 grudnia 1937 roku o godz. 9 w Sądzie Grodzkim w Oświęcimiu odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużnika bhp. Mozesa Jakuba 2-ga im. Ringera w Oświęcimiu, nieruchomości lwh. 296 i 297 ks. gr. gm. kat. Oświęcim przy Sądzie Grodzkim w Oświęcimiu dłużnika bhp. Mozesa Jakuba Ringera w 20/32 częściach własność stanowiących. Realność lwh. 296 składa się z pbd. l. kat. 24 o obszarze 378 m. kw. zaś realność lwh. 297 składa się z pbd. l. kat. 22 i o obszarze 67 m. kw. i z pbd. l. kat. 21 o obszarze 71 m. kw. Obie te realności tworzą jedną całość. Na realnościach tych stoi dom 2 piętrowy, zbudowany z materiałów ogniotrwałych, podpiwniczony, papa kryty, oraz oficyna zbudowana z materiałów ogniotrwałych, stanowiąca z budynkiem frontowym jedną całość. W podwórzu przed budynkiem oficynowym znajduje się stajnia i szopa drewniana, papa kryta. Powyższe realności bliżej w protokole opisu i oszacowania opisane.

Nieruchomość oszacowana została na sumę zł. 9,394, cena zaś wywołania wynosi zł. 7,045 gr. 50.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rekognicję w wysokości zł. 939 gr. 40.

Rekognicję należy złożyć w gotowości albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze maletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznie obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-jej do 13-tej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Oświęcimiu, ul. Wł. Jagiełły nr 24, sala 8.

Oświęcim, dnia 28 września 1937 roku.

Komornik Sądu grodzkiego w Oświęcimiu (-) Feliks Winkler.

Pracownia wyrobów artystycz.-cyzellersko-brązowniczych pod firmą HENRYK SZTORC w Krakowie, przy ul. Floriańskiej L. 38. POLECA: Wszelkie wyroby przyborów kościelnych z metali szlachetnych brązu a mianowicie: monstrancje, trybularze, kielichy, puszki, antypodja cyborja, krzyże, lichtarze i lampy. Posiada na składzie wszelkie przybory kościelne według przepisów kościelnych jak również wszelkie przybory w zakres przemysłu metalowego wchodzące. Wykonuje wszelkie zamówienia według każdego wzoru i rysunku. — Przyjmuje również wyżej wymienione przedmioty do reparaacji, odnowienia, jak również do srebrzenia i złocenia w ogniu. — Wykonuje powierzone zlecenia szybko i solidnie po cenach konkurencyjnych.

Heraldycznych informacji wszelkiego rodzaju. Herby, Rodowody, Pieczętki Herbów i kamienie, Odwrotna notacja załatwia: Archiwum Heraldyczne Warszawa, Królewska 29/55.

Sprzedam w Dobromilu dom-willę z ogrodami urocze położenie podgórskiej okolicy letniskowej na dogodnych warunkach z powodu wyjazdu. Jan Mazur, Krosno gimnazjum.

„AKCJE“ Zieleniński, Siersza Górnicza, Lokomotywy, Gazy Wschodnie Cegielski, listy zastawne 4% i 4 1/2% Banku Krajowego i 4 1/2% Galicyjskie Tow. Kredytowe Ziemięskie. Lwów: 4% Konsolidacyjna, 3% Inwestycyjna — kupuje Kantor Wymiany J. Tomaszewskiego. Kraków, Dworzec Osobowy.

Rynek L. AB — 34 6 pokoi z komfortem całe II. p. słoneczne zaraz do wynajęcia. Wiadomość w zakładzie fryzjerskim „Wiskidy“ — parter.

Posiada na składzie stale prawdziwe złoto i jedwab do haftu — ceny niskie. Fr. KOPACZYNSKI Kraków, Bracka 2.

Pragniesz wygrać tylko Kolektura Niezależność J. Tomaszewskiego, Kraków, ul. Floriańska Nr. 45, obok Jany Michalikowej

Linoleum Dywany Chodniki — Ceraty — Firanki Góralik, Rynek 20. Pończochy — Skarpetki Parasole — Szelki — Gumy — Watażki — Fren dzle — Koloratki — przybory do szycia i haftu — tania

Ostrzenie — Naprawy — Niklowanie noży, nożyczek, brzytw, maszynek do włosów — wykonuje fachowo i solidnie Pracownia Narzędzi Lekarskich L. KNAPINSKI Kraków, Mikołajska 7. Tel. 105-05

STACHY DOMINA WARCABY Z-ZIEMBICKI KRAKÓW, PLAC MARJACKI, 2 ZADAJCIE CENNIKOW!

Nagrodzona medalami pracownia wyrobów kościelnych z brązu Fr. Kopaczyński Kraków, Bracka 2. Wykonuje na zamówienie solidnie i tanio SZTANDARY i CHORĄGWIE z okuciami dla wszystkich PT. organizacyj.

Sport MIĘDZYNARODOWE ZAWODY LEKKOATLETYCZNE W WARSZAWIE. Sekcja lekkoatletyczna Warszawianki urządziła w dn. 2 do 8 października w Warszawie wielkie międzynarodowe zawody lekkoatletyczne. Zapewniony jest już przyjazd szeregu doskonałych lekkoatletów z zagranicznych, jak Szabo, Mostert, Letbinen, którzy zmierzą się z naszymi najlepszymi biegaczami.

II LIGA PIŁKARSKA. W Częstochowie radzono nad sprawą utworzenia II ligi państwowej, w której skład wchodziłoby 12 klubów, tj. mistrzów okręgowych w rozgrywkach 1937 roku. W konferencji brali udział przedstawiciele Brygady, W. K. Ś. Śmigłego, Gryfu, Rewery, Dębu, Unii, Strzelca z Janowej Doliny i W. K. Ś. z Grodna. Kluby nieobecne wyraziły w nadesłanych pismach zgodę na powyższy projekt.

W rozgrywkach eliminacyjnych o wejście do ligi okręgowej K. O. Z. P. N. pierwsze miejsce uzyskał klub Z. S. Chelmek, uzyskując awans do ligi okręgowej.

LEKKOATLETA WĘGIERSKI KOVACS ustanowił ostatnio nowy rekord w biegu na 400 m. Kovacs poprawił własny swój rekord Węgier z 48,2 sek. na 47,9 sek.

W PARYŻU NA MIĘDZYNAR. ZAWODACH LEKKOATL. biegacz belgijski Mostert ustanowił nowy rekord świata na dystansie 3/4 mili angielskiej (1207 m.), uzyskując wynik 3:00,4 min. Poprzedni rekord należał do Francuza Ladoumogue 3:00,6 min.

Adam Pochłopień Komornik Sądu Grodzkiego w Wadowicach, rewiru II. Dnia 13 września 1937 roku. Sygn.: II Km. 737/37.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości Komornik Sądu Grodzkiego na podstawie art. 602 kpc. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 października 1937 o godz. 11 w Wadowicach, Aleja Wolności (nie później jak w dwie godziny po oznaczeniu czasie) odbędzie się 1-sza licytacja nieruchomości należących do Marii Frühaufowej w Wadowicach, ul. Aleja Wolności, składających się z kredensu pokojowego i lustra stojącego dużego, oszacowanych na łączną sumę zł. 500, zajętych na rzecz Zofii Woźnowskiej w Wadowicach. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. Komornik Sądu Grodzkiego w Wadowicach Adam Pochłopień,

JANINA STEFANOWA ZAKRZEWSKA A jednak...

Kilkanaście lat przed wojną. 45 Odezwał się z kąta drzący. Izami narodził się głos starego Piotra, który się niepostrzeżenie wsunął: — Jaśnie pan kazał dzisiaj nadać depeszę terminową do jaśnie oświeconej księżnej Olsztyńskiej. Doktor i Eryk popatrzyli na siebie. — Przeczuwał — mruknął Turczyński i zasiadł do pisania recept. — Nie trzeba sprowadzać pielęgniarki, mówił pisząc, póki mamy pannę Goluśównę... Ordynat ją lubi... to bardzo ważne w takim wypadku, a pielęgniarka z niej! Pierwsza klasa! Eryk milczał. Wysławszy receptę do apteki, Turczyński sam poszedł do Marty i opowiedziawszy jej o ciężkim stanie zdrowia ordynata, poprosił, aby się przygotowała do pielęgnowania chorego. — Niestety, obawiam się, że rola pani skończy się bardzo prędko, powiedział z ciężkim westchnieniem. Serce mu się krajało na myśl o rozstaniu z tyloletnim przyjacielem. Doktor z małego miasteczka, pochodzenia więcej niż skromnego, i głowa starego

arystokratycznego rodu, zżyci byli jak rzadko i odnosili się do siebie z serdeczną przyjaźnią i szacunkiem. Tyle lat! a teraz miało się to skończyć... Dzięki zastrzykom, w pewnych odstępach czasu stosowanym przez doktora, stan Krasnohorskiego nie pogorszył się i gdy późnym wieczorem zajeżdżała księżna Olsztyńska, można ją było zapewnić, że od rana chory nie ma się gorzej. — Dzięki Bogu! odetchnęła, depesza mnie tak przeraziła... bałam się, że go już nie zastanę. — A jak brzmiała depesza? zapytał Eryk. Księżna wyjęła ją z torebki i podała. „Żle ze mną, przyjeżdżaj natychmiast Romek“. Wszyscy czworo noc spędzili bezsennie. Czyli, że nad siwą głową leżącego tu człowieka wisi nieubłagany już wyrok i wszyscy choć w różnym stopniu, nad tym cierpieli. Najwięcej poruszona była Marta. Przywiązała się serdecznie do ordynata, a przy tym... przecież poza nim nie miała na całym świecie żywej duszy... Krysia... tak, Krysia kochała ją z pewnością, ale to było dziecko! A przytem... W razie jego śmierci zostanie sama z Erykiem... sama w tym wielkim przygniatym wspaniałym pałacu! Myśl ta ją mroziła.

Nad ranem ordynat otworzył oczy, spojrzawszy zupełnie przytomnie. — Marynia przyjechała... wiem, słyszałem... tylko tak mi było niedobrze... nie miałem siły odezwać — wymówił bezdźwięcznym szeptem. — Dobrze, dobrze, proszę się nie męczyć mówieniem — pochyłony nad nim doktor ujął go za puls. Szczególny, półżalony, półfiglarny uśmiech przewinął się po ustach chorego. — Mnie już nic nie zaszkodzi... i nic nie pomoże... Muszę z Marynią pomówić... Niech podejdzie. Doktor się zawałił, chory to spostrzegł, poruszył się niecierpliwie. — Proszę... Turczyński dał znak księżnej, która podeszła hamując lzy. — Romku mój kochany! Uśmiechnął się do niej. — Kochałaś mnie zawsze... wiem o tym... i ja ciebie kochałem... i kocham... Odpoczął chwilę, po czym mówił dalej: — Mam prośbę... wielką prośbę. — Przysięgam, spełnię ją! żywo zawołała księżna. Chory lekko uściśnął palce, które dłoń jego trzymały. — Wiem i dziękuję... Chcę ci powierzyć... Księżna była pewna, że powie: chcę ci powierzyć Krysię, tymczasem hrabia, z wiel-

kim wysiłkiem odwróciwszy nieco głowę, oczami poszukał Marty, która stała o parę kroków dalej. Zawołał cicho: — Marto! Podeszła, blada i drżąca. Z ogromnym wysiłkiem ujął jej rękę i złączył z ręką księżnej. — Powierzam ci Martę, wyszeptał, mając córkę... Księżna omal nie krzyknęła. On dodał cicho: — ...żonę Eryka. XIX Ordynat Krasnohorski umarł przed południem, po przykładowym przyjęciu Sakramentów. Ksiądz Bliziński, który go na śmierć dysponował, do głębi był wstrząśnięty. Przez cały czas swojej kapłańskiej kariery — a był księdzem od lat przeszło trzydziestu! — nie miał takiego zdarzenia, aby w ciągu dwunastu godzin w jednej i tej samej rodzinie trafił się ślub i śmierć. I to taki ślub!... Księżna Olsztyńska była tak oszołomiona wiadomością, którą usłyszała od brata przed jego śmiercią, że zupełnie nie mogła przyjść do siebie. (Ciąg dalszy nastąpi)

CENY OGŁOSZEŃ Ogłoszenie zwykłe za wiersz milimetrów . . . 20 gr. Nadesłane na stronie 6 po dziale gospodar. . . 50 gr. Komunikaty . . . 60 gr. na 1-szej . . . 70 gr. Drobnie za wyraz . . . 19 gr. Układ tabelaryczny o 50% drożej. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.